

Heintsch, Paweł

Wszystkim samotnym

Przegląd Pruszkowski nr 2, 155

2008

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WSZYSTKIM SAMOTNYM

Komu czarniejsza tęsknota
Niż nam, wtulonym w samotność,
I komu gwiazdy ze złota
Tak łatwo dają się dotknąć.

Komu jak nam strumyki
Rzucają bliskie błyski
I kto jak my, będąc nikiem,
Jest, ponad ciszą, wszystkim

Pusto jest tęsknić do rzeczy
Nie zapisanych w księgach
I wielkiej sławie złorzeczyć
I po nieznanie sięgać...

Są drogi, które nie wiodą
Do żadnej z granic śmiertelnych
Są myśli słodsze od miodu
I strzały, celniejsze od celnych

Są słowa jaśniejsze niż słońce,
Iskry płonące jak pożar
I są żywiołów pogromcy
Od krokach szerszych niż morza.

Z sił wszystkich trzymać szczęście
I ziemi nie móc nim dotknąć:
Oto jest wieczna tęsknota.
Oto jest wieczna samotność

